BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

20. évfolyam 2. szám 2016. június 2. - Nyárelő

Van-e bennünk íz?

„Legyen bennetek só, és éljetek békességben egymással!”
Mk 9,50b

Az egyik nyári hónap útmutatóbeli vezérigéje ez, amit útravalóul választottam a szünidőre. Két, egymásnak látszólag ellentmondó parancs, felszólítás, ugyanakkor mégsem a „de” szócska választja el őket, hanem az „és” köti össze őket egymással. Mert mit jelent az, ha valakiben só van? Mindenekelőtt valami olyasmit, mint amikor valamiben só van. Ismerjük a népmesét a sóról, és jól ismerjük saját tapasztalatból, milyen az, ha egy ételből hiányzik a só, ha ízetlen, ha szinte már ehetetlen. És nagyszerű élmény az ellenkező tapasztalat, belekóstolni valamibe, és azt érezni, ez pont olyan (sós), ahogyan én szeretem!

Az az ember, akiben só van, abban íz van. Markáns, érezhető, kiforrott vélemény, meggyőződés, kiállás, a vélemény vállalása, őszinteség. Vidámság, életkedv, vagy éppen igaz megszomorodás. Megfelelő helyzetben igent vagy éppen nemet mondani tudás. Ilyen az az ember, akiben pont megfelelő mennyiségű só van. A túlsózott ember sokkal inkább durva, harcias, erőszakos, már-már akarnok fajta. A „mindig igazam van” típus.

Keresztyén értelemben végig lehet gondolni ezeket a típusokat, és tudjuk, miért mondja Jézus, legyen bennünk só. Nem akarja, hogy láthatatlanok legyünk, nem akarja, hogy ízetlenségünkkel elriasszunk, eltaszítsunk magunktól kereső embereket, ahelyett hogy Istenhez vezetnénk őket. Annak számára vagy akkor lesz vonzó keresztyén mivoltunk, életünk, ha ki tudjuk mondani, meg tudjuk fogalmazni meggyőződésünket, bármilyen helyzetben vállalni tudjuk azt, és őszintén éljük meg érzéseinket, legyen az öröm vagy szomorúság, félelem vagy bűntu-

dat. A só finommá teszi az ételt, de annak hiánya vagy túlzott jelenléte elrontja. Éppen ezért nagyon nehéz rátalálni arra az útra, amelyen járva nem taszítani, hanem vonzani tudom az embereket. Jézus mégis ezt kéri. Ráadásul még azt is, hogy éljünk békességben egymással. Őszintén véleményt vállalni, szomorúságunkban sírni, örömünkben hálát adni és igazán örvendezni, meggyőződésünket szeretettel és nem erőszakkal közvetíteni, ezt jelenti „sós" keresztyénként békességben élni.

Azt kívánom mindnyájunknak, nyúljuk bátran ehhez a sóhoz. Adjunk még belőle, ha kevés, vegyünk vissza, ha sok. Találjunk rá egyre inkább életünk ösvényeit járva arra az Isten előtt kedves állapot(unk)ra, melyben ízesnek és ugyanakkor békét közvetítőnek, békességet teremtőnek találtatunk.

Ámen.

Keczkó Szilvia

Egek küszöbén

Egy gyülekezeti tag gondolatai Szák Kocsis Pál *Egek küszöbén* című verseskötetének bemutatója kapcsán, mely 2016. április 4-én Budahegyvidéken, a Keresztény Értelmiségi Fórum 245. alkalmán történt.

A könyvről B. Tóth Klára festő, restaurátor, költő tartott szemelvényekkel színesített ismertetőt. A szerzői esten közreműködtek: Tóth Ágnes (fuvola) és dr. Ecsedi Zsuzsa (zongora). A verseket felolvasták a Szák Kocsis család tagjai.

A kommunizmus alatt voltam gyerek. Erőteljes emlékképem azokból az időkből, hogy a felnőttek mind mérnökök vagy tanárok, és mind boldogtalan…

A későbbi életem legizgalmasabb megtapasztalásai közé tartozik, hogy természetemnél fogva nem közösségi emberként – immáron több mint tíz éve – mégiscsak egy közösség tagja lettem. Isten hívott ezek közé az emberek közé, akiket hosszú ideje figyelek. Nem barátaim, és mégis szeretem őket. Mindegyiket külön-külön, arcról ismerve. Egyetlenegy biztosat tudok felőlük, hogy az élet értelmének kérdésére a választ Istentől remélik. Krisztust imádják. Ez az összetartó erő, mely nem enged teret a tévelygésnek, és maximálisan kitölti az együtt eltöltött időt.

Ha valamely írói tevékenység folytán mégis feltárul előttem egy-egy gyülekezeti tag életrajza, mindig meglepődöm. Mennyi különös életút! Milyen meglepő sorsok! A burjánzó kreativitás, az elszánt odaadás vagy a végtelen kitartás és emberi méltóság jellemzi az általam megismerteket. Közéjük sorolom Szák Kocsis Pált is. Akinek sikerült elsőként lerombolnia bennem a mérnökökről alkotott gyermekkori beidegződést. Mert a négygyermekes apa, építészmérnök, szobrász és immár verskötettel is rendelkező művész – nagyon egyszerűen kifejezve: irigylésre méltóan teljes életet él. Az Egek küszöbén… című lírikus kötet bemutatójának – melyen B. Tóth Klára költő, a Magyar Írószövetség tagja tartott ismertetőt – a legnagyobb tanulsága a hallgatóság számára az lehet, hogy Szák Kocsis Pál mindig is a saját útját járta és járja. Nem véletlen, hogy az elsőként felolvasott versek között éppen a művészettől mint élethivatástól eltanác-

soló apáról szóló írást hallhattuk. És természetesen az sem véletlen, hogy átlépve az ötvenedik életévét már nincs számára olyan földi hatalom, amely a Krisztusról, az élet értelméről, a természet szépségéről szóló versek nyilvánosságra hozatalát meg tudná akadályozni. És itt nyilvánvalóan nem intellektuális buzgólkodásról beszélünk. Akit egyszer Isten szeretete megérint, az soha többé el nem akar elszakadni tőle. „Annak csak hátra kell dőlnie" – hogy mindazt az ajándékot és kegyelmet, amelyet Istentől kapott, még itt e földi életben elvégzett tevékenységével meghálálja. Ez a – nem tiszavirág életű – kreativitás alapja.

„… van remény, ha alkotó kezet láthatsz,
mely ihletetten izzó erőt áraszt"

A személyiség ugyan porba hull, de a költő nem a mulandó felett kesereg, amikor megérezve az igaz valóságot soraiban alany és tárgy egyesül:

„Legyőzhetik a halált ők is,
Ha hisznek bennem és nekem,
tanúi a feltámadásnak,
mely csoda, remény, kegyelem."

Jó szívvel ajánlom – ahogyan Szák Kocsis Pál írja: „elmélyülésre" – az Egek küszöbén… című verseskötetet.

Büky Anna

Szák Kocsis Pál

VAN REMÉNY?

NINCS remény kopott, kiszáradt szívekben,
kiüresített konzumemberekben,
profán, hedonista, részeg örömöt
keresve könnyű nő-testek között,
nincs remény annak, ki eldobta a tisztát,
s magára vette szürkék hazug piszkát,
percnyi csillogással sikert aratva,
s elkárhozva egy másik pillanatba.

VAN remény, hogyha kis gyermekre nézel,
s csillogó szemében bizalmat érzel;
látod, hogy újul egy elveszett élet,
tavasz, madárdal, fű, fa, virág éled,
van remény, ha alkotó kezet láthatsz,
mely ihletetten izzó erőt áraszt,
s ha öreg szempár néz, ki áll a hitben,
s bölcsességet szól száján az Isten.

2012. szeptember 23.

Gyülekezetünk rövid kronológiája 1998–2016

1998. november 21. Kék Golyó utcai templomunk alapkövének elhelyezése (lelkészek: Bácskai Károly és Vári Krisztina, felügyelők: dr. Müller Miklós, dr. Csonka Géza és Jalsoviczky Béla).

1999. december 1. Az önálló Pesthidegkúti Evangélikus Egyházközség megalakulása.

1999. jún. – 2001. ápr. Templomépítés (lebonyolító: dr. Müller Miklós felügyelő, Jalsoviczky Béla másodfelügyelő; főtervező: Benczúr László; fővállalkozó: Holman Attila, Confector Mérnök Iroda Kft.).

2000. február 20. Új presbitérium és tisztségviselők választása. Beiktatásuk: március 26.

2000. augusztus 20. Utolsó istentisztelet a XII. Tartsay Vilmos u. 11. sz. kápolnában.

2000. augusztus 27. Első istentisztelet a XII. Kék Golyó utca 17. sz. templom alagsorában.

2001. április 7. D. Szebik Imre püspök felszentelte a Kék Golyó u. 17. sz. templomot.

2001. szeptember Liturgikus kórus megalakulása; karvezető: Győri Noémi.

2002. szept. 29–30. 10 éves jubileumi partnerkapcsolat ünnepe Schrobenhausenben.

2003. január 5. Elhunyt dr. Kardos Ernő, a gyülekezet első felügyelője.

2003. április 12. Jubileumi ünnepség a gyülekezet alapítása 50. évfordulójának évében. Megjelent „A budahegyvidéki evangélikus gyülekezet története”.

2003. szeptember 1. Hatodéves teológusok a gyülekezetben: Keczkó Pál és Keczkó Szilvia.

2004. január 4. Teremtés Galéria megalapítása, első kiállítása.

2004. szeptember 1.
Helyettes lelkész: Bencéné Szabó Márta.

2005. szeptember 1.
Segédlelkész: Zsugyel Kornél.

2006. február 19. Megemlékezés a 100 éve született Danhauser László lelkészről, és emléktábla avatása.

2006. március 12. Új presbitérium és tisztségviselők választása. Beiktatásuk: március 26.

2007. augusztus 31. Dr. Bácskai Károly lemondott budahegyvidéki lelkészi állásáról (az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanszékvezető tanára lett).

2006. szeptember 1. Beosztott lelkészek: Keczkó Pál és Keczkó Szilvia.

2007. október 16. Keczkó Pál megválasztása a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lelkészének. Beiktatása: 2007. november 10-én.

2008. február Elhunyt Takács József lelkész.

2009. október 3. Budakeszi szórványunk gyülekezeti házának felszentelése.

2010. április 13.
Budakeszi szórványunk leányegyházzá alakult.

2011. ápr. 16–17. Templomszentelés 10. évfordulójának jubileumi ünnepsége.

2012. február 26. Új presbitérium és tisztségviselők választása.

2012. április 28. Az első Hegyvidéki Evangélikus Nap (MOM Kulturális Központban).

2012. október 11-14. Bajor-magyar testvérgyülekezeti kapcsolatok ünnepsége Nürnbergben.

2012. november 28. Keczkó Szilvia meghívása a gyülekezet második lelkészi állására. Beiktatása: 2013. február 17-én.

2013. január 20. Új, zenés istentiszteletek a hónap 3. vasárnapján 11.15 órakor.

2013. június 30. Chikán Katalin, Dunakeszi testvérgyülekezetünk lelkészének beiktatása.

2014. június 24. Megemlékezés a 100 éve született Ruttkay Elemér lelkészről.

2014. október 4. Schrobenhauseni testvérgyülekezeti kapcsolat 25. évfordulójának ünnepe gyülekezetünkben.

2015. január 1. Az önállósult Budakeszi Evangélikus Egyházközség megalakulása.

2015. január Elhunyt dr. Csonka Géza presbiter, másodfelügyelő.

2015. április 19. Dr. Lacknerné Puskás Sára lelkész beiktatása Budakeszin.

2016. április 7. Kék Golyó utcai templomunk felszentelésének 15. évfordulója.

Érdemes elolvasni…

…Büky Anna legújabb könyvét, azt a pipacsmezős kézbe simuló írást, amely a *Megtérés* címet viseli. Mi talán tízet is vettünk, mert nagy a család: szülők, testvérek, gyerekek, akiknek kezébe adhattuk, talán új impulzusokat gerjesztve életfolyamunkba. Persze csak annak ajánlom, aki nem idegenkedik e témától, inkább érdeklődik a megtérés iránt, vagy átélte maga is ezt az élményt, a Megváltó közelségét.

A könyvbemutató nem sokkal karácsony előtt volt a budapesti Centrál Kávéházban. Szeverényi János missziói lelkész ismertette az interjúkötetet Kendeh K. Péterrel, a Luther Kiadó vezetőjével és a szerkesztővel T. Pintér Károllyal, az Evangélikus Élet főszerkesztőjével. Sokan összegyűltünk, gombostűnyi hely sem maradt; Budahegyvidékről különösen sokan eljöttek, és ott volt a legtöbb interjúalany – vagy jobban mondva bizonyságtevő is – Müller Miklóstól Novotny Zoltánig, Vidovszky Istvántól Udvaros Béláig, Káli-Horváth Kálmántól Lambada Máriáig, aki Bakay Péter cigánymisszíói lelkésszel érkezett Sárszentlőrincről.

„Ez a könyv bizonyság arról, hogy Isten él és cselekszik.” – kezdte mondandóját a missziós lelkész –, és tényleg. Ahogy másnap kezembe vettem a könyvet, én sem tudtam letenni, hiszen ez nem fikció, hanem az életről szól. Olyan impulzívak, élményszerűek a beszámolók a megragadottság pillanatairól; egyszerű hétköznapi történeteken izzik át az az erő, amely bevon embereket egy megváltozott, értelemszerűen elfogadott tiszta életbe, a korábbinál természetesebb, igazi szabadságba, értelmet nyert életformába.

A szívderítő könyvborítót Káli-Horváth Kálmán készítette. Ő külön is beszélt a művésztársaival alapított Free-presszionista művészcsoportról. Nevelőintézeti árva gyerekből küzdötte fel magát elismert művésszé, miközben bújta a Bibliát, megismerte Istent, megtapasztalta Krisztus szeretetét, s erről az élményről kíván szavakban és művészetében bizonyságot tenni.

Koch Béla Balatonalmádiban háziorvos, aki nemcsak a betegek testi gyógyítására érez elhívatást, de lelki kísérője is a szenvedőknek. Balikó Zoltán volt meghatározó lelkésze Pécsett. Mára az átmenetileg vállalt területen otthonra találó gyógyító a nem hívő emberek számára is bizalmat ébreszt Krisztus kegyelme, Isten szeretete iránt.

Minden történet személyes és egyedi, nincs sablon. Olvasva ezeket az utakat rájövünk, hogy nekünk is vannak hasonló történeteink.

Érdekes olvasmány – a magáról a legutóbbi Hegyvidéki Evangélikus Napon is sokat eláruló – Udvaros Béla múltidézése, vagy a személyében zárkózott habitusú felügyelőnk, Vidovszky István önvallomása, de hitvallást fogalmaz meg a kevés szavú Baka Bence, aki amúgy fegyverkovács, vagy az isteni csodákkal kijelölt utat bejáró Müller Miklós bácsi, nagy munkabírású korábbi felügyelőnk. Amikor a könyv lapjait falja az ember, eszébe ötlik, hogy még többeket is meg lehetett volna kérdezni, akár a hegyvidékiek közül is, de ez a 21 vallomás is elég ahhoz, hogy meggyőzzön minket arról, hogy Isten munkálkodik ma is az emberekben, közöttünk, s ha engedjük, bennünk.

Nem feladatom, hogy részletesen írjak a könyvről, ez a keret szűk is ehhez, de talán e néhány gondolatforgács meggyőz-

het mindenkit arról, akit érdekel a megtérés kérdése, hogy ez a könyv közelebb vezet ennek az élménynek a megkóstolásához, s vágyat ébreszthet a belső megújulásra.

Az írónőről se feledkezzünk meg! Anna, ahogy elmondta, nagy nyitottsággal állt egy általa még meg nem fogalmazott, de érzékelt tárgyhoz, amit meg kellett írnia. A készség megvolt, és megérkezett a téma is. Ezt a nyitottságot köszönjük neki, és a szorgalmat, hogy egy igazán fontos és aktuális kérdést sikerült élvezetesen elénk hozni ebben a művében is. Érdemes elolvasni Büky Anna legújabb könyvét, azt a pipacsmezős kézbe simuló írást, amely a *Megtérés* címet viseli. (Büky Anna: MEGTÉRÉS, Luther Kiadó 2015.)

Szák Kocsis Pál

Gyülekezetünk gazdálkodásáról

A 2015. év főbb adatai – kivonat a 2016. április 10-én tartott közgyűlés felügyelői beszámolójából.

Gyülekezetünk presbitériuma 2016. március 17-i ülésén elfogadta mind a 2015. évi zárszámadást, mind a 2016. évi költségvetést. A tavalyi év bevételei és kiadásai egyaránt a tervezett értékek környékén alakultak, néhány százalékon belül megegyeztek azokkal. Konkrétan a tervezett pénzbevételeknek 97,6%-a volt a tényleges bevétel, míg a tervezett pénzkiadások értékének 104,1 %-a volt a valós kiadás. A 2015. év 469 375 Ft többlettel zárult. Megjegyzem, hogy a beruházások esetében jelentős növekedést tapasztaltunk 2015-ben. A 2014. év tényszáma 74 500 Ft volt, 2015-re viszont 1 080 830 Ft valósult meg. Ez nem meglepő, hiszen a gyülekezeti központ épülete már tizenöt éves, az állagmegóvás, szinten-tartás egyre több költséggel jár.

Meg kell említeni, hogy a 2014-es évvel ellentétben 2015-ben sajnos nem örvendezhetünk annak, hogy gyülekezetünk felelősségvállalásának növekedése folytán növekedett az egyházfenntartói járulék mértéke, ez ugyanis csekély mértékben csökkent. Ez arra figyelmeztet bennünket, hogy nem elégedhetünk meg a korábbi eredményekkel, amit pl. a szórólapos tájékoztatás folytán értünk el, hanem folyamatosan foglalkozni kell az anyagi háttér fontosságának hangsúlyozásával is.

Lelkészeink és nem lelkészi munkatársaink áldozatos munkáját meg kell becsülnünk, ezért javasolt az elnökség a presbitériumnak csekély (3%), de az inflációt kissé meghaladó mértékű fizetésemelést, amit a presbitérium egyhangúan elfogadott. Meggyőződésem, hogy lelkészeink áldozatos munkája ennél jóval többet érdemelne, de ismerve szerénységüket, nem mertem többet javasolni, nehogy idén is visszautasítsák.

A 2016-os költségvetés összeállítása jelentősen eltér a korábbi gyakorlattól. Több olyan probléma is felmerült a gyülekezeti központ állagának és működőképességének fenntartása kapcsán, ami jelentős kiadással jár. Példaként említem a kazán javításának szükségességét, kültéri fafelületek újrafestését, rosszul záró ablakok nemkívánatos szellőztető funkciójának megszüntetését. Ezek a problémák ma még nem feltétlenül súlyosak, ám érdemes őket most megoldani, mert a javítások halasztása jelentős többletköltséggel járna.

Itt szeretném megköszönni Osztoics András gondnok testvérünknek áldozatos munkáját, amely nélkül a gyülekezeti központ színvonalának fenntartása nem lenne lehetséges.

A 2016-ra tervezett pénzbevételünk hasonló a korábbiakhoz. A tervezett kiadások mértéke viszont jóval nagyobb az említett jelentős karbantartási / beruházási igények miatt, így az idei évre negatív költségvetéssel tervezünk. Szerencsére a tartalékaink lehetővé tesznek egy ilyen költségvetést, amit a korábbi években azzal a céllal hoztuk létre, hogy a szép és értékes gyülekezeti központ színvonala hosszútávon is fenntartható legyen.

Budapest, 2016. április 10.

Dr. Vidovszky István
felügyelő

A 2015. évben a következő programokat, célokat, intézményeket támogatta gyülekezetünk és alapítványunk:

- Segélyek, szociális támogatás magánszemélyeknek 466 000 Ft
- Más evangélikus egyházközségeknek nyújtott támogatás 300 000 Ft
  - Magyarkeresztúri templomépítés
  - Budakeszi Egyházközség
  - Ferencvárosi Ev. Egyházközség
- Egyházi intézmények támogatása 420 000 Ft
  - Fóti Kántorképző
  - Fasori Evangélikus Gimnázium
  - Deák Téri Evangélikus Gimnázium
  - Szenczi Molnár Albert Cserkészcsapat
  - Ökumenikus Segélyszervezet
- Alapítványunknak nyújtott támogatás 200 000 Ft
- Konferenciák/táborok résztvevői által igényelt támogatás 885 900 Ft
  - Családos hétvége (Balatonszárszó)
  - Konfirmandus találkozó (Révfülöp)
  - Családos tavaszi kirándulás (Terény)
  - Felnőtt konferencia (Balatonszárszó)
  - Gyülekezeti buszkirándulás (Eger)
  - Nyári családos hétvége (Révfülöp)
  - Gyermektábor (Terény)
  - Biciklitúra
  - Énekkari tábor (Terény)

Ezúton is szeretnénk hálás szívvel megköszönni minden testvérünk anyagi áldozathozatalát, aki az előző évben hozzájárult gyülekezetünk anyagi fenntartásához.

Reménykedünk abban, hogy ez a vállalás 2016-ban is megmarad, és a befizetők száma, a befizetések mértéke tovább növekszik! Köszönettel vesszük, ha az egyházfenntartói járulékot egy évben több alkalomra elosztva, banki átutalással juttatják el a testvérek a gyülekezetnek. Természetesen továbbra is lehetőség van személyes vagy csekken történő befizetésre.

Mihályi Szabolcs
másodfelügyelő

Gyülekezetünk bankszámlaszáma:
OTP 11712004 - 22458078

Révfülöptől Révfülöpig

A Balaton, és települései közül Révfülöp több okból is jelentős helyet foglal el az életemben. Felnőtt koromban találtam rá, és azóta nem ereszt, újabb és újabb üzeneteket, meghatározó élményeket tartogat számomra.

Régi mondás tartja, hogy az ifjú három dolog által lesz férfivá: építsen házat, alapítson családot, ültessen fát. Első kis házamat úgy 15 éve építettem, építettük Balatonszepezd és Révfülöp határán, a Végmáli szőlőhegyen, első fáimat is oda ültettem. A teraszról látható víz és szőlő látványa, élménye mélyen érintett mindig, melyek a legszebb igék megindító hatását idézik.

Révfülöpön volt az esküvőnk. A Teremtő két kislánnyal ajándékozott meg bennünket. Nevüket is a Balaton ihlette: Helka a régi balatoni monda tündére, Anna a füredi hagyományoktól elválaszthatatlan, e neveket a balatoni hajósok is szívesen adták hajóiknak.

Tavaly júniusban ismét Révfülöpre vezetett az utam. Kenesey Erzsiék kis (nagy) lánya: Petra, Helka lányom barátnője a szokásos balatoni iskolai táborból jövet a szombat estét nálunk töltötte. A megbeszéltek szerint másnap reggel átvittük a gyülekezeti rendezvényre, ahol búcsúzás helyett Erzsi beinvitált bennünket a délelőtti előadásra. A tervezett kirándulás helyett ott maradtunk.

A lányok egymás mellett ülve énekeltek. Az énekeskönyvből olvasott és énekelt szövegek tiszták és szívhez szólóak, Szilvia prédikációja közvetlen volt, többször a könnyeimmel küszködtem. Nem állítom, hogy életemben nem volt részem ilyen élményben, de ez inkább jelen idejű volt, magától értetődő.

Ezután amikor csak tudtam, elmentem a vasárnapi istentiszteletekre. A következő hónapok valahogy elkezdtek kisimítani mély ráncokat, oldódtak régi, megkeményedett csomók. Furcsa lehet jogászként így fogalmazni, de megértettem, nagyon erős vágy van bennem az igazságra, a gondolatok, szavak tisztaságára.

Többször el-elindultam ebben az irányban, de valahogy nem illeszkedtem a zárba. Révfülöp óta viszont valami egyértelműbb lett. Katolikusnak kereszteltek, de azután nem volt rendszeres kapcsolatom ezzel a világgal. A katolikus templomokban szerzett élményeim inkább olyan meseszerű, barokk, múltidéző élmények voltak, nem éreztem, hogy hozzám szólnak. Aztán Révfülöpön Erzsi szól, hogy üljek be az előadásra, a lányok már bent vannak. Leültem, és nézve a történéseket, valami olyat éreztem, hogy itt vagyok. Mai emberek, valódi, emberi hangok, erős szövegű énekek, személyesen hangzó prédikáció. Az élményt nem is hirtelennek mondanám, inkább természetesnek és magától értetődőnek. Erősnek, mégis nyitottnak éreztem az embereket körülöttem a beszélgetés közben. Tetszett, hogy a gyerekek ki-be járnak, nem szólnak rájuk, hogy ez a felnőttek dolga. Azután a Kék Golyó utcai templom persze más volt, hiszen istentisztelet alatt mindenki egy irányba figyel, nincs diskurzus. De innen is mindig haza tudtam vinni valamit magammal a hétre.

Szeptembertől húsvétig minden pénteken találkoztam lelkészünkkel, Palival egy-egy órát beszélgettünk, a Káté, majd az Evangélium írásai segítségével készültünk.

Igyekeztem bekapcsolódni a gyülekezet szervezte eseményekbe, részt vettem templomtakarításon, karácsonyi előadáson, szárszói hétvégén, csütörtöki estéken, keddi bibliaórákon. Jó csak úgy leülni ennek a világnak a szélére és figyelni, máskor részt venni benne. Érzelmi és intellektuális élmény is. Látni egy olyan közösséget, melynek a gyökerei és szövetei erősek. Az események leírása, felsorolása helyett úgy fogalmaznék, részt veszek egy olyan úton, amin Krisztus kísér, újabb és újabb formában mutatja meg magát.

Húsvét hajnali konfirmációmat követően már a gyülekezet tagként kerültem újra az első találkozás helyszínére, az április 15. és 17. között szervezett révfülöpi gyülekezeti konferenciára.

Úgy alakult, hogy inkább a tőlem idősebb generációval lehettem együtt ezen a hétvégén, és nagyon jó volt megismerkedni velük is. Voltak előadások Lutherről, a gyülekezet mai templomban eltöltött 15 évéről, szó esett az általam már nem ismert nagy elődökről. Nyilván véletlenül, de a 15 évet bemutató fotók között az utolsó előtti képen már én is ott voltam. A szigligeti kiránduláson, az esti vetélkedőn és az esti borozgatás közben is érezhettem ennek a közösségnek a színességét, a felszín alatt meghúzódó emberi kötelékek energiáit.

A sok program közül nagyon vártam Szabó Lajos rektor úr vasárnapi előadását *Szent asztalod ma készen áll - Az úrvacsora megújító és közösségteremtő ereje* címmel. Egy friss konfirmált, akinek egy évvel korábban alig volt fogalma a Szentlélekről vagy a szentségek mibenlétéről, aki addig három alkalommal vehette magához Krisztus testét és vérét, nagyon kíváncsi arra, hogy megértse, mi is történik vele. Az előadás olyan nézőpontokból közelítette meg a kérdéseimet, melyek segítettek ebben.

Elhangzott, miről mesél a kenyér. Hogy Krisztus ma is ezt mondja: *„Én vagyok a szőlőtő. Ha kapcsolatban maradsz velem, akkor táplálékkal és élő vízzel gondoskodom rólad, és életet adok neked."* Szó esett a megszakításról, arról, hogy magunknak kell megszakítanunk az utunkat munka és fogyasztás között, csendben lennünk, örülnünk és fülelnünk az angyali üdvözletre: *„Ne félj"*. Hogy együtt vagyunk testvérek, Jézussal egységben. Hogy az úrvacsorai asztalnál nincs különbség elismertség, sikeresség, jólét vagy bármi más alapon.

Fontos üzenete az úrvacsorai életnek egymás életének elfogadása az oltár körül, a gyülekezetben.

A kiscsoportos foglalkozáson mondhattam el, mit jelent számomra, hogy ugyan csak három hete, de már részt vehetek az úrvacsorán. Tavaly július óta kilenc hónapon keresztül, szinte minden vasárnap végigéltem, hogy a testvérek felálltak, és odamentek az Úr megterített asztalához. És én a padban maradtam. Kilenc hosszú hónapon keresztül minden héten néztem a szemeket, hallgattam, *„Jézus Krisztus teste és vére tartson meg titeket az igaz hitben, szeretetben, az örök élet reménységére”*. Vártam, mint a gyerek a kirakathoz az orrát odanyomva, hogy majd én is... Nem szomorúsággal, inkább fokozódó örömmel. Hogy evangélikus leszek, hogy *„lesz Istenem”*, aki elfogad, és én elfogadom őt, teste és vére által.

És abba az elmúlt három hétbe még egy apró, de megerősítő ajándék is belefért. A megelőző vasárnap Tamás példázatán éreztem, hogy nem vagyok egyedül, amikor erőtlenségemben vágyom a biztató jelekre. Azután, ahogy álltam a sorban, az előttem állók letérdeltek. Majd én is. Feltekintve, az oltár közepével szemben térdeltem, ahol húsvét hajnalban egyedül. Ott középen, pontosan úgy, ahogy akkor először, amikor húsvét fénye megszakította és újraindította az addigi életemet.

Dr. Bognár Attila

Miért menjünk Mevisz-Bárka mozgássérült-táborba?

Mindenki mozgássérült. Néhányan annak születnek, mások életük folyamán válnak azzá. És persze olyan is van, aki hamarabb meghal. De ez még nem magyarázza meg, miért tölt nyaranta 8-10 napot mozgássérült-táborban néhány tucat nem-mozgássérült személy, akikre jobb híján az „ép testű” kifejezést szoktuk használni.

Tagadhatatlanul jól jön (pl. lábtörés esetén), ha tudjuk, hogyan kell mozgássérültként élni az életet; de ehhez nem kell egy hét. A lényeg ugyanis három szóban elmondható: világosan verbális vezénylés – azaz egyértelműen meg kell fogalmaznunk, mit kérünk a segítőnktől. Ráadásul egy rendes Bárka-táborban úgy elfáradunk, mint még korábban soha, vagy csak egy jobban sikerült úttörőtáborban, gyermekvasutas-táborban, cserkésztáborban, hittantáborban, sporttáborban, zenetáborban, nyelvi táborban vagy éppen Erzsébet-táborban. Ezt a fáradtságot persze minden esetben a rengeteg új élmény, és a régi barátokkal átélt kalandok sora okoz; tehát ami a nyarat a kikapcsolódás idejévé teszi.

Ugyebár Krisztus urunk is célzott rá, milyen jó néven venné, ha követői megpróbálnának – viszonzást csak mérsékelten várva – segíteni az arra rászoruló embereken [pl. Mt 7,12; Mk 10,43-44; Lk 14,13-14; Jn 13,4-5;]. Ezt nevezhetjük akár szociális munkának, szeretetszolgálatnak, karitatív tevékenységnek, diakóniának, vagy éppen (a jelenlegi köznevelési törvény szerint) az

érettségihez szükséges „ötven óra közösségi szolgálat”-nak. Azonban erre számtalan más lehetőség is kínálkozik az életben, ráadásul vannak a Bárka-táboroknak olyan résztvevői, aki nem hisznek Istenben. Eleinte. Jó részük néhány éven belül megkeresztelkedik.

De hát akkor mi újat tud adni egy ilyen tábor? A legtöbben talán azért mentünk el életünk első Bárka-táborába, mert meg akartuk tudni, hogy mire vagyunk képesek. Egyébként sokkal többre, mint valaha gondoltuk volna – ez minden első Bárka-táborozó alapélménye. Valahol a gyermeklét és a felnőttkor határvidékén – ez mindenkinél más és más, én speciel 26 éves fiatal felnőttként, de van, aki bevállalósabb konfirmandusként – ki akartuk próbálni magunkat, akár mint egy extrém sportban.

Kíváncsiak voltunk, hogyan boldogulunk szülői, tanári, lelkészi vezénylet nélkül olyan helyzetben, amikor – kvázi felnőttként – felelősek vagyunk magunkért és másokért. Bár a MEVISZ 28 éves történetében arra is számos példát találunk, hogy valaki óvódás korától a szüleivel, keresztszüleivel együtt jár táborba.

Mert így vagy úgy mindnyájan fontosak akarunk lenni; mert olyan feladatokra vágyunk, amelyeket nem mindenki tud elvégezni, noha bárki meg tud tanulni. Egy mechanikus kerekesszéknek a tolási technikája néhány perc alatt megtanulható, a legtöbb ember mégis zavarba esik ilyen szituációkban.

Ha valaki mindennek fényében úgy érzi, hogy ő is kipróbálna egy ilyen tábort, ami kíván némi önálló felelősséget, de ahol az átlagnál talán jobban érezhető a szabadság; az ne fogja vissza magát, és bátran jelentkezzék (www.mevisz.hu, +36-20-824-2047, vagy akár személyesen nálam)!

A Mevisz-Bárka 2016. évi táborainak téridő-koordinátái:

- július 9-15. Liptód (Pécsi Bárka, Novák Tímea)
- július 10-17. Porrogszentkirály (Zólyomi Anna - Reichhelm Janka)
- július 16-24. Kemenesmihályfa (Simó Márta - Forczek Ákos - Varga Szabolcs - Vértesy Máté)
- augusztus 5-12. Csákvár (Rosta Izabella - Milanovits Richárd)
- augusztus 7-13. Kemenesmihályfa (Győri Bárka, Körmendy Máté)
- augusztus 13-21. Csákvár (Szász Gizella - Szász Dorottya)
- augusztus 13-21. Telekgerendás (Bence Orsolya - Kertész Janka - Megyesi Zoltán)

- később tisztázandó időpontban, Kőrőshegy (Bóbita tábor értelmileg akadályozott fiatalokkal részére, Zászkaliczky Johanna - Nagy Anikó)

Bármelyik táborba természetesen később is be lehet csatlakozni (vagy korábban elmenni), ha valakinek ütköznének a nyári programjai. Ha pedig valakinek a részvételi díj kifizetése jelentene gondot, az nyugodtan beszéljen erről a táborvezetővel; pusztán anyagi okokból még soha senki nem maradt otthon. Aki pedig előtte személyesen szeretne szót váltani egy tapasztaltabb mevisz-bárkással, az megkeresheti őket a Szélrózsán.

Osváth Szabolcs

Visszapillantó

Az *Égigérő* hírlevelünk 2016. évi 1. számának megjelenése óta történt jelentősebb gyülekezeti eseményekről rövid összefoglalást adunk lapunk olvasóinak.

Böjti áhítatainkon (március 1-jén és 8-án) Kovács Áron rákoskeresztúri másodlelkész és Detre János váci lelkész hirdette Isten igéjét, Németh Sándor, Kocsis Krisztina és Remenár Tamás orgonajátékkal, Kocsis Krisztina, Ecsedi Zsuzsa, Remenár Tamás és Csernyik Balázs énekkel szolgált.

Nemzetiünnepünkön, március 15-én a gyülekezet képviseletében **Ruttkay János presbiter** a többi egyház kerületi képviselőjével együtt **koszorúzta meg a Gesztenyés parkban lévő emlékművet**.

Március 19-én, a kerti és takarítási munkanapon **gyülekezetünk lelkes tagjai takarították és csinosították templomunkat és gyülekezetünk kertjét**. Az eredményes munka közösen elfogyasztott egyszerű ebéddel zárult.

Virágvasárnap hetében konfirmandusaink a két lelkész vezetésével **a bajorországi Schrobenhausenbe utaztak**, ahol testvérgyülekezetünk vendégei voltak, és velük együtt vettek részt közös programokon.

Március 27-én, húsvét ünnepén a hajnali istentiszteleten Keczkó Pál hirdette Isten igéjét. Dr. Bognár Attila felnőtt testvérünk a konfirmáció áldásában részesült. Az istentiszteletet közös húsvéti reggeli követte.

Az április 10-én tartott közgyűlésen Keczkó Pál lelkész és dr. Vidovszky István felügyelő számolt be a gyülekezet lelki életéről és adott számot gazdálkodásáról. A közgyűlés elfogadta a 2015. évi zárszámadást és a 2016. évi költségvetést is magában foglaló beszámolókat.

Április 4-én, a Keresztyén Értelmiségi Fórum keretében **B. Tóth Klára** festőrestaurátor-költő **mutatta be és méltatta Szák Kocsis Pál *Egek küszöbén* című verseskötetét**.

Április 10-én, a Bakos Gyuláné Kardos Piroska szervezésében és vezetésével tartott irodalmi délutánon *Sorsvállalások* összefoglaló címmel **nagy magyar költők verseit hallhattuk gyülekezetünk fiatal és idősebb tagjainak előadásában**. Meghallgathattuk Borókay Réka és Tóta Kinga szép énekét, Binderné Sólyom Tünde fuvolajátékát és Ecsedi Zsuzsa orgonajátékát is. Keczkó Pál tartott bevezető áhítatot.

Április 15-e és 17-e között a révfülöpi Ordass Lajos Oktatási Központban tartott gyülekezeti konferencián *A gyülekezetépítés 15 éve az új templomban* összefoglaló címmel **dr. Szabó Lajos rektor, dr. Szabóné Mátrai Marianna püspökhelyettes, Keczkó Szilvia lelkész és Kézdy Pál presbiter tartott előadást**, Keczkó Pál pedig vasárnapi istentiszteleten hirdette Isten igéjét. **Ecsedi Zsuzsa kántor Pál apostol zenei portréját mutatta be** Mendelssohn oratóriumának segítségével. A gyermekeknek dr. Schulek Ágostonné, a felnőtteknek Vidovszky Márton és felesége vezetett játékos vetélkedőt. A balatoni táj szépségében Szigligetre tett szép kiránduláson is gyönyörködtünk.

Április 24-én este Murvai Nóra zeneakadémiai hallgató Johann Sebastian Bach, Georg Böhm és Felix Mendelssohn Bartholdy orgonaműveiből álló **diploma-hangversenyének műsorát adta elő**.

Április 25-én, a Keresztyén Értelmiségi Fórumon **dr. Papp Lajos szívsebész professzor** *Egy szívsebész gondolatai* címmel **tartott előadást**.

Az anyák napi vasárnapi istentiszteleten lelkészünk, **Keczkó Pál egy-egy szál virággal köszöntötte az édesanyákat, nagymamákat** és minden felnőtt nőtestvérünket.

Május 14-én 12 testvérünk tett konfirmandus vizsgát. A konfirmáció másnap, a pünkösdvasárnapi istentiszteleten volt. Keczkó Szilvia lelkészünk két éven keresztül készítette fel a fiatalokat a vizsgára, akik kitűnően felkészültek a szép számban megjelent gyülekezet előtti megmérettetésre. Az istentisztelet igehirdetője is ő volt, akinek a liturgiában és az úrvacsora osztásában Keczkó Pál és Baranyai Tamás ny. domonyi lelkész, egyik konfirmandusunk (Szathmári Éva) nagyapja segített. A konfirmandusok nevei és a konfirmációs igék külön cikkben olvashatók.

Konfirmált testvéreink életére Isten áldását kérjük! Lelkészeinkkel együtt mi is szeretettel köszöntjük a kerek konfirmációs jubileumot ünneplő testvéreinket is. Közülük Dobó Józsefné Jausz Marietta, Liedemann Ákos és dr. Müller Miklós 70 évvel ezelőtt részesült a konfirmáció áldásában.

Összeállította: Kézdy Pál

A 2016. évben konfirmáltak neve és igéi

Binder Bálint – *„Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törlöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéről az én Atyám előtt és angyalai előtt."* Jel 3,5

Domonkos Máté – *„Akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el."* Ézs 40,31

Imrei Zsófia – *Jézus mondja: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent."* Mt 5,8

Kendeh K. Márton – *Jézus mondja: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága."* Jn 8,12

Lengyel Dániel – *„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem."* Fil 4,13

Mihályi Zsombor – *„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendeltelek titeket arra, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek."* Jn 15,16

Molnár Zsófia – *„Érezzétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki benne bízik."* Zsolt 34,9

Somogyi Ábel – *„Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára."* Fil 1,6

Szalay Balázs – *Jézus mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam."* Jn 14,6

Szathmári Éva – *„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott."* Róm 8,28

Zsigmondy Keve Botond – *Jézus mondja: „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták."* Mt 7,12

Nyári programjaink

Júniusi évzáró alkalmaink:

június 5. 11:15	**Tanévzáró családos istentisztelet**
június 11. 16:00	**Kerti összejövetel**
június 12. 10:00	**Tanévzáró istentisztelet**

További programok:

július 1–3.	**„Akarattyai" családos és ifjúsági hétvége Révfülöpön**
július 10–15.	**Gyülekezeti gyermektábor Nagyvelegen**
július 25–31.	**Ifjúsági tábor és Szélrózsa találkozó a Mátrában.** (A Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó 27–31-ig tart).
augusztus 14–20.	**Gyülekezeti kerékpártúra** (részletes program mellékelve)
augusztus 23–27.	**Társasutazás** (Aggtelek, Vizsoly, Sárospatak, Tokaj)

A programokról a lelkészi hivatalban lehet érdeklődni, további információkat a honlapon teszünk közzé, illetve küldünk a gyülekezeti levelezőlistára.

A kerékpártúra tervezett útvonala (augusztus 14-20., vasárnaptól szombatig):

aug. 14., vasárnap	Budapest – Győr – Bős – Nyékvárkony – Nagymád – Alistál (51 km)
aug. 15., hétfő	Alistál – Csicsó – Nagykeszi – Komárom (54 km)
aug. 16., kedd	Komárom – Tata – Tarján (44 km)
aug. 17., szerda	Tarján – Bajna – Esztergom (37 km)
aug. 18., csütörtök	Esztergom – Pilisszentlélek – Pilismarót - Esztergom (46 km)
aug. 19., péntek	Esztergom – Párkány – Letkés – Szob – Kismaros – Kóspallag (51 km)
aug. 20. szombat	Kóspallag – Budapest (53 km)
	Összesen: 336 km

Sok szeretettel várunk minden kerékpározni szerető érdeklődőt!
Jelentkezni a hikischgabor@gmail.com email címen lehet.

Kérjük, mindenki jegyezze fel naptárába az alábbi programot!

VI. HEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS NAP

2016. október 2. vasárnap 10:00 – 14:00 óra

Állandó gyülekezeti alkalmaink

2016. június 13-tól nyári szünet, kivéve a csütörtök délelőtti bibliaóra.

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órakor úrvacsorával

- Családi istentisztelet: hónap első vasárnapja 11.15
  Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 4.
- Zenés istentisztelet: hónap 3. vasárnapja 11.15
  Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 18.

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)
Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 6.
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)
A kiadott nyári program szerint.

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)
Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 2.

HITTANÓRÁK

Gyülekezeti központ - hétfőn 16.30 órakor óvodások és kisiskolások részére több csoportban.
Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 5.

GYERMEK BIBLIAKÖR

Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 11.

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája csütörtökön (kéthetente) 19.30 órakor családoknál
Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 8.

Házaspáros kör minden hónap 3. csütörtökén 19.30 órakor
Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 15.

Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak pénteken 18.00 órakor
Nyári szünet utáni kezdés: 2016. szept. 9.

Konfirmációi előkészítés csütörtökön 17.00 órakor
Nyári szünet utáni kezdés megbeszélés szerint.

BABA-MAMA KÖR

Minden hónap 2. és 4. péntekén de. 10.00 órakor az alagsori kisteremben.
Nyári szünet utáni kezdés megbeszélés szerint.

A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.
Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál
hegyvidek.lutheran.hu
Tipo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.